

ЛИХОЛІТТЯ

Історія багато
Знає лихоліть,
Не рідко знову
Повертаються вони,
І новим поколінням
Все своє прожить,
Батьки терпіли,
І терпітимуть сини.

А лихоліть немало
Випадає нам:
Війна, стихійні лиха,
Голод, неврожай.
І може бути важче
Дітям, ніж батькам,
Завжди готовий будь
Та гіршого чекай.

Історія хоч пам'ятає,
Та не вчить,
Ламають люди дрова,
В цьому їх вина,
Цінить життя уроки
Забувають вмиль,
А потім довго плачуть
Та терплять сповна.

Коли навчаться люди
Пізнавать біду,
Та обминати
Небезпеку лихоліть?
Самим впливати
На історії ходу,
Прийдешнім дати
Після них спокійно жити!

Дата написання вірша: 2021-01-05